

Отворени дом са притвореним вратима

Руски медији се шарене од наслова: Европа затвара границе, Уцена Берлусконија успела, Шенген на прагу промена... При томе нико, по правилу, не скрива задовољни осмех: наводно, ујединили се на демократским вредностима, сад жањите шта сте посејали. Не, интересовање руских грађана за миграционе проблеме Европљана сасвим је озбиљно. И јасно: већ низ година Русија жели да постигне безвизни режим са ЕУ. До догађаја у Северној Африци, чинило се, остварење тог циља је било близу. Али ту је привлачна идеја слободног кретања по јединственој Европи посустала пред масовним приливом миграната из Туниса и Либије. И скоро да је посвађала суседе из европског дома – Италију и Француску, Немачку и Аустрију, Немачку и Италију. На крају Силвију Берлусконију и Николи Саркозију ипак је пошло за руком да се договоре и усагласе општи предлог поправки Шенгенског споразума. Европски комесар за питања миграције Сесилија Малмстрем их је одобрила. Реч је конкретно о члану бр. 23 Шенгенског кодекса и проширењу списка услова који он садржи под којима држава може привремено да уводи пасошку контролу на границама. Један од таквих услова је снажан и неочекиван имиграциони притисак.

Ипак, не дочекавши заједничку одлуку, чланови ЕУ започињу да делују самостално. О увођењу царинске контроле за две-три недеље на границама са суседима - Немачком и Шведском, изјасниле су се данске власти. Ову ланчану реакцију кршења Шенгенског споразума могла би да прекину само нова правила обавезна за све. Али на недавном пленарном заседању Европског парламента поправке су изазвале оштру дискусију. По речима европских посланика из Летоније Татјане Жданок њих су критиковале све фракције изузев крајње десних. А управо Европски парламент на крају треба да усваја корекцију шенгенских споразума. У сваком случају, руске грађане брине једно: неће ли се на крају врата јединственог европског дома наћи притвореним? Мишљење руководиоца Центра за политичка истраживања Бориса Шмељова.

„У суштини ЕУ се сада суочила са кризом политике слободног кретања у Шенген зони.

Испоставило се да сви покушаји да се преда решење кључних питања која осигуравају националну безбедност наднационалном нивоу не успевају. Као што видимо, влада сваке земље штити у првом реду интересе својствених грађана, а не заједнице у целини. Мислим да ће изградња конфедеративне европске државе, у чијем правцу се креће ЕУ, бити прикочена. Сада хитно треба да се решавају миграциони, финансијски проблеми који љуљају европски брод. Али верујем да он неће потонути. Европљани на крају крајева наћи ће компромис приликом корекције Шенген споразума.“

Неће ли од актуелне миграционе кризе пострадати интереси Русије? Наш експерт сматра да неће. Али укидање визног режима између РФ и ЕУ ипак ће се одложити на дуже време. Интересантан је још један закључак који изводи експерт Борис Шмељов, анализирајући узбуркане страсти око Шенгена:

„Европа се суочава са двоструким проблемом. Њено становништво стари, прираштај је практично нулти. Потребне су нове руке. Ослањање на прилив миграната из Источне Европе није оправдао очекивања. Тако да исти ти људи из Азије, Африке од којих Европљани сада покушавају да се ограде, у ствари преко су им потребни као радна снага. Истина, привлачење ове снаге, њено запошљавање треба строго да се регулише, јер иначе мигранти могу да се претворе у озбиљан фактор дестабилизације. И ево парадокса: потпуна контрола миграције практично је немогућа у оквиру европских демократских процедура.“

Једном речи, види се нова европска реалност. Несрећни мигранти из Северне Африке од којих се ограђују и Италијани, и Французи и Немци, па и ЕУ у целини, само су јаче осветлили њене проблеме.

(Глас Русије)